

ТЕРОР

"Над српским становништвом систематски су спроведени безбројни масакри. Војници би напали села и опколили ненаоружане мушкарце, жене и децу. Убијали су их из ватреног оружја, бајонетима, или су их вешали. Жртве су затваране у амбаре и живе спаљиване. Жене су одвођене на линију фронта и масовно силоване. Починиоци су били војници аустро-угарске војске".

Ужас

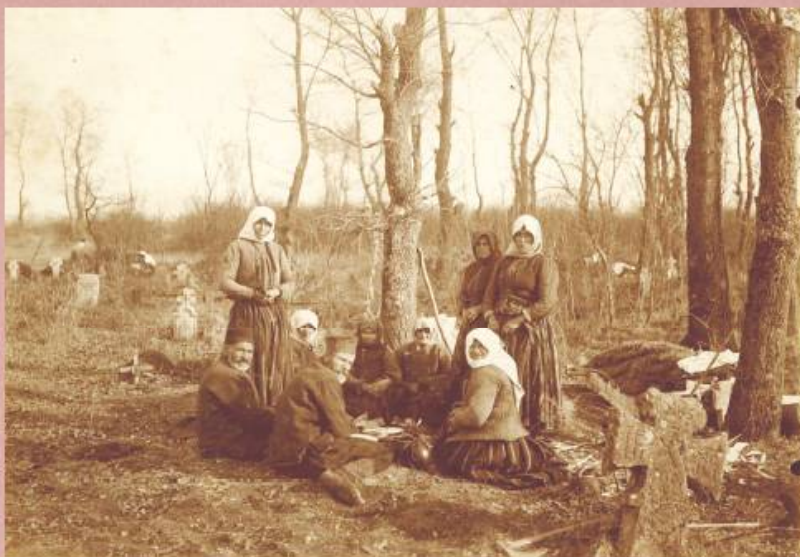
Петак, 8. август, 1914. (према старом календару). - У 9 часова пре подне узашем коња са поручником Данилом, те одем у Лешницу да бих што узео за батерију. У вароши човек сад види ужасе, које су непријатељи починили: порушене куће, опљачкане дућане, свет опљачкан до голе коже. Код цркве обешено 10 лица међу којима има и деца. На жељезничкој станици око 100 душа заклано. Страшан привор погледати.

Милета М. Продановић,
поднаредник и херој,
Ратни дневник 1914-1918.

Сахрана мртвих у Мачви, 1914.

Аустријски историчар Антон Холцер, стручњак за аустро-угарску инвазију на Србију 1914.

Помен

Аустријске хорде

Само по забелешкама др Арчибалда Рајса, током борби на Церу, у селима Јадра, Рађевине, Поцерине и Мачве и варошима Шапцу, Лозници, Крупњу и Љубовији стрељано је или обешено, одведено у ропство или нестало 3.340 цивилних лица. Разорено је, спаљено или оштећено 3.926 кућа, упропашћене многе зграде, погажена летина, заклана или отерана стока. Они који су били у бежанији, по повратку, затекли су згаришта или опустошене домове, празне торове, разваљене ограде.

Жене и деца на згаришту куће у Мачви за време аустријске окупације Србије 1914.

Барварство

"Принуђен сам да жигошем страховита барварства аустро-угарских трупа. Да нисам својим очима гледао њихова недела и да нисам фотографисао њихове жртве, не бих веровао у злочине. (...) На уласку у село Маоове један старац лежи премлаћен. Још десет младих становника убијено је, 12 домова је у пламену... У селу Грушићу заклано је 20 сељака, многима су од њих очи ископане. Јуче сам слушао једну сељанку из Добраћа. Она је држала у наручју чедо од пет месеци... Један аустријски војник, разбивши кундаком прозорско окно, испалио је на њу пушку из непосредне близине. Метак је сломио десну шаку мајци, прошао кроз одојче и при изласку пробушио јадници леву руку. Фотографисао сам једну девојчицу од шест година, која је умрла од рана нанетих јој бајонетом и једну лепу девојку из Горње Врањине, којој је мали трбух прободен бајонетом..."

Дописник париског „Журнала“ Анри Барбис, извештај о зверствима аустријских војника

Без милости

„Браћо војници ми ћемо се ускоро наћи у једној земљи чији је народ гори од најгрознијег варварина; уколико би вас задесила та несрећа да паднете у њихове руке, онда можете рачунати са најјезивијим поступцима. Носеви и уши биће вам отсечени, очи ископане; вода ће тамо бити отрована, такође и храна; зато вам наређујем да према овој банди немате никакве милости, већ да све, што је српско, уништавате и сваког, ко српски говори, без даљег стрељате. При уласку у српске градове и села најугледније личности као државне чиновнике, свештенике и учитеље, и у присуству свих, одмах обесите, из сваке групе по тројицу ...“

Аустро-угарски генерал Хорштајн, наредба пред напад на Србију

Аустро-угарски војници вешају сељанке у Мачви, август 1914.

Аустријски војници вешају мајку четворо деце у Јевремовцу код Шапца

Српске жртве

